

Иван Вазов

Сърцето на поета

Сърцето на поета е голямо,
при лична скръб и мировата вмеща,
зачуй ли стон – то не остая няма,
при тръбен звук и то се ратник сеща.

Това сърце не е ковчег затворен
за чужди радости, тъги, то ек е
на всякой трепет на живота морен,
и вечно будно, вечно то нашрек е.

Поетското сърце море е също:
небето отражава и го люшка,
еднакво е приветно и могъщо
левиатан ли носи или шушка.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4582>]